

گفت‌وگو با سروناز علم‌بیگی، کارگردان فیلم «نقطه و شیر»

روایت یک فیلم‌ساز جوان از پرویز تناولی

فرانک آرتا

سروناز علم‌بیگی، مستندساز، نقاش، فارغ‌التحصیل رشته نقاشی است و از سال ۱۳۷۹ فعالیتش را به‌عنوان هنرمند مستقل آغاز است. آثار او در نمایشگاه‌ها، موزه‌ها و جشنواره‌های متعدد در جهان به نمایش درآمد. آشنایی و گرایش او به مستندسازی از سال ۱۳۹۱، جهان حرفه‌ای‌اش را دستخوش تغییر کرد. ثبت و ضبط امر واقع با دوربین و رسیدن به حقیقت راهی دیگر است برای او تا به کشف، درک و بیان پیچیدگی‌های درون انسان بپردازد. سروناز علم‌بیگی علاقه‌مند به فلسفه و روان‌شناسی است. علم‌بیگی درباره خود و آثارش چنین تحلیلی دارد: «نقاشم و مستندساز. از طریق نقاشی‌هایم پیچیده‌گی‌های جهان درون را کشف می‌کنم و برای آشنایی با جهان بیرون از فیلم‌سازی مستند کمک می‌گیرم. برخورد این دو جهان را معمولا دستمایه کارهایم قرار می‌دهم. اخیرا، نمایشگاه «پرویز تناولی و شیرهای ایران» در موزه‌های معاصر تهران به نمایش درآمده است. در این نمایشگاه ۱۴۷ اثر از آثار پرویز تناولی ارائه شده که شامل ۵۱ تابلوی نقاشی، ۲۱ تخته فرش، ۶ مجسمه فلزی، ۶۰ مجسمه سرامیک و ۹ عدد جواهرات است. همچنین، ۱۵۳ اثر از مجموعه آثار تناولی شامل فرش، قفل، سنگ وزنه، شیر آب، سکه، شیر سنگی و پوسته‌های مذهبی در آن به نمایش درآمده است. در این نمایشگاه، ۶۳ اثر از موزه‌ها و مجموعه‌های شخصی به امانت گرفته شده که شامل ۲۷ اثر از موزه ملی ایران، پنج اثر از موزه هنرهای معاصر تهران، ۱۰ اثر از موزه رضا عباسی، سه اثر از موزه نقاشی پشت شیشه و ۱۸ اثر از مجموعه‌داران است. نمایشگاه «پرویز تناولی و شیرهای ایران» تا هفت شهریور در موزه هنرهای معاصر تهران برپاست. در این نمایشگاه چندین‌بار فیلم «نقطه و شیر» که به زندگی و آثار پرویز تناولی می‌پردازد، به نمایش درآمد. ضمنا قرار است همین دوشنبه و دوشنبه آتی این فیلم بار دیگر در موزه هنرهای معاصر تهران به نمایش درآید. پرویز تناولی (زاده سه فروردین ۱۳۱۶) مجسمه‌ساز، نقاش، پژوهشگر و مجموعه‌دار ایرانی است. از وی به‌عنوان یکی از پیشگامان مکتب سفاخانه یاد می‌شود. مجموعه آثار او همچون مجسمه‌های «هیج»، «دست‌ها» و «قل و قفس» در زمره معروف‌ترین آثار پرویز تناولی قرار دارد. مجموعه مجسمه‌های «هیج»، محبوبیت زیادی در حراج‌های بین‌المللی خریدوفروش آثار هنری دارد. ازاین‌رو، برخی از مجموعه‌داران هنری و مشهورترین موزه‌های جهان، اقدام به جمع‌آوری آثار پرویز تناولی برای مجموعه‌هایشان کرده‌اند. تناولی به فرهنگ عامه و نشانه‌های آن علاقه بسیاری دارد و به همین دلیل می‌توان موتیف‌های ایرانی را در آثار این هنرمند به وضوح دید. به بهانه ساخت فیلم «نقطه و شیر» ، با سروناز علم‌بیگی گفت‌وگویی کردیم که می‌خوانید:

آ چرا برای ساخت فیلم مستند پرتره، هنرمندی همچون پرویز تناولی را انتخاب کردید؟

این فیلم به سفارش بهزاد حاتم (گالری ۱۰) به منظور همراهی برای برگزاری نمایشگاه پرویز تناولی و شیرهای ایران در موزه هنرهای معاصر تهران به من داده شد و خودم شخصا تصمیمی برای ساخت این فیلم نداشتم. باید اضافه کنم، دلیل پذیرفتن این سفارش برای من این بود که پرویز تناولی از شناخته‌شده‌ترین هنرمندان کشور من است. مجموعه مجسمه‌های او همواره محبوبیت زیادی در حراج‌های بین‌المللی داشته است، آشنایی با زندگی او از نزدیک و روش برخورد با آثار و افکارش این امکان را برای من که از هنرهای تجسمی وارد سینمایی مستند شده‌ام، این فرصت را فراهم می‌کرد تا بتوانم سؤال‌های متعددی را که در دوران دانشجویی و حتی بعد همیشه در ذهنم داشتم، در زندگی‌اش ببینم و شاید جواب بگیرم.

آ وقتی به‌عنوان فیلم که «نقطه و شیر» است توجه می‌کنیم، در مقایسه با نوع آثار تناولی، به نظر می‌رسید بهتر می‌شد می‌گفتم «حرف و شیر» چون تجلی حروف همچون «هیج» در کارهای آقای تناولی بیشتر انعکاس دارد.

دلیل شما از انتخاب این اسم چه بود؟

مرحله ابتدایی تحقیق این فیلم با کتاب‌های نوشته‌شده پرویز تناولی شروع شد. در کتاب گرافیک سنتی ایران طلسم، نشر بن گاه، آمده:

نقطویه از سلسله‌های مهم درویشی است که در قرن هشتم بنیان آن ریخته شده است. نقطوی‌ها پیدایش هر چیزی را به نقطه ربط می‌دادند و عقیده داشتند نقطه نهایت همه نهایت‌هاست، زیرا او را نه طول است نه عرض و نه عمق. هم‌زمان با مطالعه این کتاب، به دنبال کلمه‌ای می‌گشتم تا بتواند به تنهایی تمامی اندیشه‌ها و نگاه هنری پرویز تناولی را در بر بگیرد، به نظر نقطه این کاربرد را در این فیلم به خوبی دارد.

آ در کلیت فیلم از تصاویر آرشیوی قدیم و تک‌برگه‌های منقش هنری بهره بردید. این متریال را چگونه به دست آوردید؟

تصاویر آرشیوی در این فیلم متعلق به موزه پرویز تناولی است.

هدف من از ساختن این فیلم آشناکردن مردم با انگیزه‌ها، الهام و جست‌وجوگری هنرمند موفق کشور است. پرویز تناولی در سال‌های کاری‌اش به دنبال چیزهایی بوده، چیزهایی که شاید بهانه‌ای است برای معنابخشی به زندگی یک هنرمند. این فیلم جست‌وجوی هنرمندی کنجکاو را نشان می‌دهد که با الهام‌گرفتن از منابع ایرانی معنای جدیدی از آنها متولد می‌کند

آ چرا روایت اول نقش را انتخاب کردید و از صدای آقای تناولی در گفتار فیلم بهره بردید؟

هدف من از ساختن این فیلم آشناکردن مردم با انگیزه‌ها، الهام و جست‌وجوگری هنرمند موفق کشور است.

پرویز تناولی در سال‌های کاری‌اش به دنبال چیزهایی بوده، چیزهایی که شاید بهانه‌ای است برای معنابخشی به زندگی یک هنرمند.

این فیلم جست‌وجوی هنرمندی کنجکاو را نشان می‌دهد که با الهام‌گرفتن از

سینما

عکس: ژولفهر رشتنی، شرق

منابع ایرانی معنای جدیدی از آنها متولد می‌کند. فیلم نقطه و شیر با روایت پرویز تناولی از افتادن فرهاد کوهکن از کوه و ساختن مجسمه‌ای با همین عنوان شروع می‌شود. دلیل من برای استفاده از گفتار به جای مصاحبه از آقای تناولی این بود که به‌تدریج با یادآوری خاطرات به‌امروز و روزهای قبل از برگزاری نمایشگاهش برسیم، بیشتر شبیه به مرور ذهنی بود که هنرمند با خود از خاطراتش دارد.

آ ایده جالب انیمیشن را به چه دلیل در فیلم به کار بردید؟

در این فیلم، چهار روجه پرویز تناولی به یک اندازه را مهم است.

انیمیشن‌ها که از مجموعه عجایب‌العالم است، به پرویز تناولی نقاش اشاره دارد. در این انیمیشن‌ها شکست‌هایی در فیلم ایجاد می‌کند که باعث تلطیف و تنفس لابه‌لای فیلم می‌شود.

آ به نظر شما، این فیلم جدا از نمایشگاهی که حالا در موزه هنرهای معاصر تهران است، می‌تواند به‌طور مستقل کارکرد داشته باشد؟

به نظرم این فیلم می‌تواند در هر جایی نشان داده شود و محدودیتی شامل آن نمی‌شود.

آ به غیر از کتاب «آتلیه کیود»، از چه منابع دیگری در این فیلم استفاده کردید؟

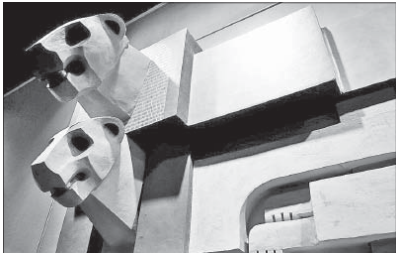
گرافیک سنتی ایران طلسم، نشر بن‌گاه، عجایب عالم، نشر بن‌گاه، سنگ قبر، نشر بن‌گاه، فرش، نشر بن‌گاه و قالیچه‌های تصویری ایران.

آ چرا در سکانس انتهای فیلم تنها پلانی که از آقای تناولی می‌بینیم دور است. چرا به هنرمند بیشتر نزدیک نشده‌اید؟

هنرمند هنرهای تجسمی همیشه نزدیک به اثرش ایستاده، فکر می‌کنم این درست‌ترین جا برای او است.

هیچ چیز آن دور را نباید از هم جدا کند، این تفاوت یک مجسمه‌ساز با یک هنرپیشه یا کارگردان سینما است که نزدیک به لنز دوربین قرار می‌گیرند.

به هنرمند مجسمه‌ساز هیچ چیز نزدیک‌تر از اثرش نیست، این نزدیکی یک پیوند عاشقانه است. در سکانس پایانی فیلم، من یک مشاهده‌گر بودم و خالقی را دیدم که عزیزترینش را روانه شهر می‌کند. بنابراین، نزدیک‌ترش من به آن دو می‌توانست دخالت جدی باشد برای یک خداحافظی.

نقد فیلم «رگ خواب» به کارگردانی حمید نعمت‌الله

چشمان باز بسته

موقعیت دشوار مینا سبب می‌شود از نظر عاطفی آسیب‌پذیرتر شود و با اولین توجه از سوی جنس مخالف، تمام ذهن و فکرش درگیر شود. کامران، صاحب فست‌فودی است که دنبال نیروی کار می‌گردد. برخورد او با مینا و توجه غیرمعتارفش به مینا، ذهن مینا را درگیر می‌کند. کامران شخصیتی است که در کارش موفق است، به زبان فرانسه مسلط است و رفتار اجتماعی بسیار خوبی دارد. کامران در ذهن مینا، همان نیمه گمشده‌ای است که در پی آن است. مینا دوست دارد به استقلال شخصیتی برسد؛ اما در اعماق ذهنش، دوست دارد نیمه گمشده‌اش را پیدا کند تا به او تکیه کند و زندگی‌اش با تعریف شود. نیمه اول فیلم با روایت عشق و وابستگی مینا به کامران به پایان می‌رسد.

برای پل‌زدن بین دو نیمه روایت، نشانه‌های اندکی در فیلم وجود دارد. تردد مینا و کامران از پله‌های اضطراری و ترددنداشتن از پله‌های عمومی، نشانه‌ای از تمایل کامران به پنهان نگه‌داشتن این رابطه است. نکته بعد، سکانس به‌تمسزگرفتن مینا بعد از آشپزی و تلاش بسیار برای آماده‌کردن خانه برای استقبال از کامران است. این سکانس آغاز نیمه دوم و شروع تغییر وضعیت رابطه مینا و کامران است. حتی سوغاتی کامران برای مینا، گربه است که به بی‌وفایی شهره است. پیش از این سکانس، اتفاقی رخ نداده است که دلیل برزاری کامران از مینا باشد. در پرداخت شخصیت کامران هم نشانه‌ای وجود ندارد که دگرگونی او را در رابطه با مینا باورپذیر کند؛ این نکته سبب ضعف اساسی در پرداخت شخصیت «کامران» می‌شود. کارگردان با استفاده از تکنیک غافلگیری، سعی

یادداشت

داوودفتحعلی بیگی و زادروز سعدی افشار

گروه هنر: داوود فتحعلی‌بیگی، دبیر هجدهمین جشنوارهٔ تئاتر آیینی- سنتی، هم‌زمان با سالروز تولد زنده‌یاد سعدی افشار، هنرمند باسابقه نقش سیاه، یادداشتی را به یاد این هنرمند نوشت. در این یادداشت می‌خوانیم: «لازم است از مردی یاد کنیم که از نخستین سال‌های برگزاری جشنواره تا زمانی که توانایی حضور بر صحنه را داشت، با اجراهای جالب و شیرینش، گرمی‌بخش این آیین باشکوه بود. میراث سعدی افشار به برکت حضور سالیان طولانی بر صحنه به‌ویژه در سال‌های پس از انقلاب فرصتی شد تا ما بتوانیم با ویژگی‌های اجرای نمایش سیاه‌بازی به‌ویژه بازی نقش سیاه آشنا شویم. آنچه زنده‌یاد سعدی افشار برای ما به ارث گذاشت، علاوه بر شگرد پیشینیان در بازی این نقش مجوری در نمایش‌های تخت‌حوضی جلوه‌هایی از خلاقیت خودش در بازی نقش سیاه است که همواره می‌تواند به‌عنوان الگو مورد توجه علاقه‌مندان باشد. یاد سعدی افشار برای آنان که با وی آشنا بودند و همکاری داشته‌اند، پیوسته همراه نشاط است و ذکر خیر، یادش گرامی». زنده‌یاد سعدی افشارزاده متولد سال ۱۳۱۳ بود که او را به‌عنوان یادگاری از نسل طلایی هنرمندان سیاه‌بازی می‌شناسند. او در داخل و خارج از کشور بارهاو بارها در نقش سیاه روی صحنه رفت و تماشاگران نسل‌های گوناگون، خاطره شیرین نقش آفرینی‌های او را به یاد دارند. سعدی افشار که مورد احترام چهره‌هایی همچون محمود دولت‌آبادی، زنده‌یاد محمود استادمحمد و … بود، ۳۰ فروردین سال ۹۲ بعد از تحمل بیماری درگذشت. هجدهمین جشنواره تئاتر آیینی- سنتی به دبیری داوود فتحعلی‌بیگی ۸ تا ۱۵ شهریور برگزار می‌شود.

زاویه

استقبال دماوندی‌ها از نمایش «من و شهرم»

گروه هنر: اجرای عمومی نمایش «من و شهرم»، به کارگردانی فرهاد تجویدی به‌عنوان نخستین پروژه کارگاهی «از تمرین تا اجرا» در سالن تئاتر پرستو دماوند آغاز شد. مراسم افتتاح اجرای نمایش «من و شهرم»، با کارگردانی فرهاد تجویدی به‌عنوان نخستین پروژه کارگاهی «از تمرین تا اجرا» با حضور اصغر همت، مدیرعامل خانه تئاتر ایران، ارمغان بهداروند، مدیرعامل انجمن هنرهای نمایشی ایران، محمدحسین اسماعیلی، معاونت هنری سینمایی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان تهران، شهردار دماوند و جمعی از بازیگران نام‌آشنای تئاتر کشورمان، شامگاه شنبه، ۲۱ مرداد

در سالن سینما تئاتر پرستو دماوند برگزار شد. در ابتدای این مراسم، امیرحسین شفیعی، رئیس هیئت‌مدیره انجمن هنرهای نمایشی اسان تهران، در سخنان کوتاهی گزارشی اجمالی از عملکرد هشت‌ماهه فعالیت‌های این انجمن را برای حاضران قرائت کرد. در ادامه با حضور اصغر همت، مدیرعامل خانه تئاتر و ارمغان بهداروند، مدیرعامل انجمن هنرهای نمایش «من و بوستر نمایش «من و شهرم» رونمایی شد. در این مراسم همچنین بهزاد فراهایی که تمایلی به سخنرانی نداشت، به اصرار مجری برنامه دقایقی پشت تریبون قرار گرفت و در سخنانی کوتاه با انتقاد از دخالت دولت در فعالیت‌های هنرمندان، به‌ویژه تئاتر گفت: یکی از نتایج دخالت دولت در حوزه هنر، ورود ستارگان سینما و تلویزیونی، بدون هیچ قاعده‌ای به عرصه تئاتر بود؛ به‌طوری‌که تئاتر را از اصل و مبدأ خود دور کرده است. پس از سخنان بهزاد فراهایی، نمایش «من و شهرم» با کارگردانی فرهاد تجویدی برای اجرا در کشور، در نمایش «من و شهرم» که قرار است به مدت ۳۰ شب در سالن تئاتر پرستو دماوند روی صحنه باشد، حاصل کارگاه هشت‌ماهه فرهاد تجویدی با جمعی از جوانان علاقه‌مند به بازیگری در شهرستان دماوند است.

شنبه ۲۸ مرداد ۱۳۹۶

عمق میدان

سالن‌سازی در بخش خصوصی ادامه دارد؟

کیانا آذر: اخیرا، در بازدیدی از مراحل ساخت «مجموعه سینمایی شهر آفتاب شیراز» شاهد ساخت مجموعه فرهنگی – هنری بودم که هشت سالن داشت، از جمله یک سالن چندمنظوره ۲۰ نفره، یک سالن ویژه کودک با ظرفیت ۲۵۰ نفر، یک سالن با ویژگی بخش تری‌دی، یک سالن وی‌آی‌بی و یک سالن بلک‌باکس صدنفره ویژه اجرای تاتر.

البته، مدیریت و سرمایه‌گذاری این پروژه بر عهده مهندس خباز از بخش خصوصی است. به نظر می‌رسد با افتتاحیه رسمی این پروژه، ظاهرا بخش هنر و به‌خصوص سینما کم‌کم از یوغ نهاد عریض و طولیلی مثل حوزه هنری بیرون خواهد آمد؛ حوزه هنری که با داشتن بهترین سالن‌های سینما، برای وزارت ارشاد تعیین تکلیف می‌کند که چه فیلم‌هایی اکران شود و چه فیلم‌هایی نه. چنین رویکردی بیش از هر چیزی بیانگر توسعه‌یافتن و عمق‌بخشیدن نگاه فرهنگی در میان مردم است که پروژه‌های مهم فرهنگی و هنری را خود به دست بگیرند و منتظر نهادهای دولتی نشوند. به هر حال، این حرکت را باید قدر دانست و به فال نیک گرفت. از سویی، سازمان سینمایی هم باید حامی چنین نهادهای خصوصی و افراد حقیقی باشد تا بتواند به وظیفه اصلی خود که همانا تقویت بخش خصوصی است عمل کند.

در این برنامه، مهدی رنجبر، معاون هنری و سینمایی اداره کل ارشاد استان فارس نیز در سخنانی گفت: «راه‌اندازی این مجموعه به ارتقای سینما در شهر شیراز کمک شایانی خواهد کرد. در سال ۹۴، با افتتاح سالن سینما فرهنگ جریان سینماسازی در شهر ما شروع شد و با ساخت پردیس گلستان به نیمه رسید و حال با این مجموعه به قله می‌رسد».

البته، مهم‌ترین حرف امیدوارکننده را مهندس مجید مسیحی بیان کرد. او در این‌باره گفت: «ما دیگر ساخت سالن سینما به دست دولت نخواهیم داشت، ولی نهضت سالن‌سازی به دست بخش خصوصی ادامه پیدا می‌کند».

او افزود: «ما همچنان در سراسر کشور نیاز به سالن‌های جدید داریم و به همین منظور در شهرهای بزرگ مانند اصفهان، شیراز، تبریز، تهران و رشت نهضت سالن‌سازی ادامه پیدا می‌کند».

مسیحی تأکید کرد سینماهای قدیمی کشور تاکنون با بازسازی شده یا می‌شود. به گفته وی، اولویت فعلی تبدیل سالن‌های قدیمی به سالن‌های جدید چندسالنه است.

وی با ارائه آماری از فرایند بازسازی سینماها در سطح کشور بیان کرد: تا این‌بار سال ۹۶ با ۱۷ سالن را بازسازی می‌کنیم و در همین سال ۱۶ پروژه در دست اجرا داریم و ۹ پروژه هم آماده شروع عملیات است. سینما ایران شهر تهران، چهارباغ اصفهان، سینما قدس تهران و سینما مرکزی تهران از سینماهایی است که بازسازی آنها تمام شده و تعداد سالن‌های آنها اضافه شده است، همچنین صندلی‌های پردیس ملت تهران عوض شده است. تا سه هفته دیگر، سینما فجر اسلامشهر پنج‌سالنه می‌شود و بازسازی سینماهایی در تبریز، قم، بيجار، زرن و تهران نیز در دست انجام است. مدیرعامل مؤسسه سینماشهر ادامه داد: فظ مطالعاتی چهار پروژه انجام شده که شامل سینما ساحل و قدس اصفهان و سینما آستارا و بهمن تهران است تا به‌زودی بازسازی آنها نیز شروع شود. به گفته وی، در باغ کتاب تهران نیز هشت سالن سینما ساخته شده که تا پایان سال به بهره‌برداری می‌رسد و پروژه پردیس مگاپارس نیز با هشت سالن در سال ۹۶ به پایان می‌رسد. سینمای خلیج‌فارس داهغان، آرمیتاژ مشهد، پرشین‌مال تهران، البرزمال استان البرز، سینتا در کرج، معین‌مال در تهران، اطلس‌مال در تهران، سیتی سنتر در قم، آرین در قم رزمال در تهران و … از سالن‌هایی بود که مسیحی از آنها نام برد که در حال ساخت و بهره‌برداری است.

مدیرعامل مؤسسه سینماشهر افزود: ما امسال از مرز ۵۰۰ سالن سینما در کشور می‌گذریم که هنوز با جمعیت و نیازهای مردم سازگار نیست، ولی باید بدانیم فرایند ساخت و تجهیز و بازسازی سالن‌ها زمان‌بر است.

مسیحی با اشاره به علاقه صاحبان سرمایه به ساخت سالن سینما در مراکز تجاری بیان کرد: چند سال پیش، صاحبان سرمایه علاقه‌ای به تأسیس سینما در مجتمع‌های تجاری نداشتند. ولی امروز به جایی رسیده‌ایم که آنها خودشان درخواست می‌دهند که در مجتمع‌هایشان سالن سینما باشد و معتقدند سینما به بخش تجاری هم رونق می‌بخشد.

وی با اعلام اینکه ارتقای کیفیت تجهیزات سالن‌های سینما از سال گذشته شروع شده است، گفت: ارتقای سالن‌ها به ترتیب میزان مخاطب شروع شده و ما سال گذشته ۴۲ سالن را به سیستم «دی‌سینما» ارتقا دادیم و امسال هم در پنج ماهه اخیر، تجهیزات ۳۳ سالن را ارتقا دادیم و تا پایان سال ۶۰ سالن دیگر نیز ارتقا پیدا می‌کند. همچنین ما مجتمع‌های فرهنگی در نهادهای مختلف را هم تجهیز می‌کنیم که سال قبل ۱۳ سالن و امسال تا امروز ۱۱ سالن در این بخش تجهیز شده است.

مدیرعامل مؤسسه سینماشهر اضافه کرد: درحال حاضر، طرح ساخت سینما با ظرفیتی کم در شهرهایی که سینما ندارد، اجرائی می‌شود که در این طرح زمین را شهرداری می‌دهد، بخشی از هزینه را ارشاد تأمین می‌کند و بخش دیگر را کسی می‌دهد که بعدا سالن را در اختیار می‌گیرد.

مسیحی با اشاره به اینکه این طرح در سه تپ سالن سینما اجرائی می‌شود، عنوان کرد: تپ یک مربوط به ساخت یک سالن زیر صد نفر، تپ دو ساخت دو سالن سینمای ۵۰ و صدنفره، تپ سوم ساخت دو سالن در کنار فروشگاه یا رستوران است.

به گفته وی، استان فارس به‌عنوان منطقه پایلوت برای اجرای این طرح انتخاب شده است.

مدیرعامل مؤسسه سینماشهر با اعلام اینکه درحال حاضر ۲۹۰ سینمای فعال در کل کشور داریم، توضیح داد: «تعداد سالن‌های کشور نسبت به اسفند سال‌گذشته ۱۷ سینما بیشتر شده است، سالن‌های سینما کشور در سال گذشته ۴۵۴ بوده که امسال ۲۹ سالن اضافه شده است. تعداد صندلی‌ها سال گذشته ۱۳۴ هزار و ۶۷۷ بوده که پنج هزار و ۶۰۰ صندلی اضافه شده است. ما سال گذشته ۱۷۷ سالن با صدای دالبی داشتیم که امسال هشت سالن اضافه شده است.» مسیحی نیز اعلام کرد: «ما ۴۱۵ سالن سینما با سیستم‌ای سینما و ۲۷ سالن با سیستم‌دی‌سینما در کشور داریم. همچنین، شش سالن سه‌بعدی داریم که با افتتاح این سالن در شیراز، به رقم هفت می‌رسیم». پس از صحبت‌های معاون هنری و سینمایی اداره کل ارشاد استان فارس، جلیل اکبری صحت و مجید مسیحی در سخنانی تأکید کردند که گرچه حوزه هنری در زمینه اکران فیلم‌ها با سینمای ایران زاویه دارد، در حوزه مدیریتی و بحث سالن‌ها مشکلی وجود ندارد.